

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของอำเภอพิมาย
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวศุภรานันท์ กาพย์พิมาย
หลักสูตร / คณะ / มหาวิทยาลัย	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต / บัณฑิตวิทยาลัย / มหาวิทยาลัยเกริก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ สามัคคีธรรม
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของอำเภอพิมาย” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของอำเภอพิมาย และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของนโยบายดังกล่าว

การวิจัยใช้วิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ส่วนเชิงปริมาณใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเพื่อสัมภาษณ์จากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ จำนวน 250 ตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของนโยบายอยู่ในระดับ “สูง” จำนวน 9 ตัวชี้วัด คือ 1) มีกิจกรรมที่แสดงถึงประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น 2) ผู้มาร่วมงานเกิดความตระหนักในคุณค่า ห่วงแหน และต้องการฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น 3) ผู้มาร่วมงานเกิดการเรียนรู้และตระหนักในคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น 4) การจัดงานเทศกาล โดยเน้นการจ้างงานของคนในท้องถิ่น 5) สร้างรายได้เฉลี่ยต่อวันให้คนในท้องถิ่น จากงานเทศกาล 6) นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจในการท่องเที่ยว 7) นักท่องเที่ยวเกิดความตระหนักในคุณค่าของสถานที่ท่องเที่ยวภายในประเทศ 8) นักท่องเที่ยวคาดหวังที่จะท่องเที่ยวภายในประเทศ 9) นักท่องเที่ยวคาดหวังว่าจะแนะนำเพื่อน/ญาติให้มาท่องเที่ยวภายในประเทศ ระดับประสิทธิผล “ค่อนข้างสูง” จำนวน 1 ตัวชี้วัด คือ มีกิจกรรมที่แสดงถึงการรักษาและฟื้นฟูวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น และระดับประสิทธิผล “ค่อนข้างต่ำ” จำนวน 2 ตัวชี้วัด คือ 1) จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมายเพิ่มขึ้นจำนวนไม่มาก และ 2) จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางมาเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมายเพิ่มขึ้นจำนวนไม่มาก

(2)

วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ

1. ปัจจัยด้านนโยบาย พบว่า การแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของนโยบายที่วางไว้แต่เดิม กล่าวคือ วัตถุประสงค์กำหนดว่าการจัดงานเทศกาลเที่ยวพิมาย เพื่อเป็นการสร้างงานและกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น แต่จากการศึกษาพบว่า ในการจัดงานนั้นมุ่งจัดงานในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (Business Tourism) เป็นหลัก อันทำให้ขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้เดิม และทำให้นักท่องเที่ยวขาดโอกาสในการจับจ่ายซื้อสินค้าพื้นเมืองที่มีคุณภาพ

2. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ พบว่า มีปัญหา 2 ประการ ดังนี้

ประการแรก กรรมการบางคนให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมน้อย

ประการที่สอง การประชาสัมพันธ์มุ่งใช้สื่อโฆษณาท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ เช่น การใช้แผ่นป้ายโฆษณา/โปสเตอร์ และคนในท้องถิ่นแนะนำญาติ/เพื่อน แต่ใช้สื่อโฆษณาในระดับชาติ (สื่อทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต) มีน้อย

Thesis Title	Effectiveness of the Cultural Tourism Promotion Policy in Aumpher Phimai
Author's Name	Miss Supranun Kaphimai
Program / Faculty /	Master of Public Administration Program / Graduate School /
University	Krirk University
Thesis Co-Advisor	Associate Professor Dr. Somsak Samakkeetum
Academic Year	2005

ABSTRACT

The objectives of the study are to study the effectiveness level of the cultural tourism promotion policy in Ampher Phimai and to analyze factors that have an impact on the effectiveness of the policy.

The qualitative methods of participant observation and in-depth interview are utilized for collecting data. Additionally, the quantitative method is also used as 250 samples of both Thai and Foreign travelers are selected randomly for interviewing through structured questionnaires.

The research found that the effectiveness of nine dimensions of the policy is high. Firstly, there are many activities that promote the local history. Secondly, participators realize the value and want to revive the local culture. Thirdly, participators have to learn and realize the value of the local history. Fourthly, the organizers of the tourism festival hire local employees. Fifthly, the average income per day of local people is higher from participating in the tourism festival. Sixthly, both Thai and Foreign travelers are satisfied in traveling. Seventhly, travelers realize the value of domestic tourist places. Eighthly, many travelers expect to travel inside a country, Ninthly, most travelers expect to introduce their families or their friends to travel inside a country.

In addition, the effectiveness of a dimension of the policy is almost high; that is, there is activity with shows the conservation and revival of the local custom and culture, Additionally, the effectiveness of two dimensions of the policy is nearly low. Firstly, the number of Thai travelers who go to travel in Phimai History Park is slightly increased. Secondly, the number of foreign travelers who go to travel in Phimai History Park is also slightly increased.

(4)

Factors that have an impact on the effectiveness of the policy are as follows. First, the policy implementation conflicts with the policy objective. The objective of the Phimai tourism festival is set to have local employment and income distribution, but the festival organizations are based on business tourism. This factor causes travelers a lack of opportunities to purchase the local high-quality products.

Second, some committees hardly participate in meetings. Lastly, the organizers emphasize on public relations by using the local advertising medias, such as, print ad , poster ad, poster and local people. However, the use of the national-level advertising medias, such as, television, radio, newspaper, and internet, are relatively low.